

Službeni glasnik BiH, broj 79/16

Na osnovu člana 142. stav (2) tačka b) u vezi s članom 60. stava (1) Zakona o strancima ("Službeni glasnik BiH", broj 88/15), čl. 4. i 14. stav (1) alineja 8) Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12 i 6/13) i člana 16. Zakona o upravi ("Službeni glasnik BiH", br. 32/02 i 102/09), Ministarstvo sigurnosti donijelo je

PRAVILNIK

O ZAŠTITI STRANACA ŽRTAVA TRGOVINE LJUDIMA

I. OPĆE ODREDBE

Član 1.

(Predmet Pravilnika)

Ovim Pravilnikom uređuju se pravila i standardi u postupanju, kao i druga pitanja u vezi s prihvatom, oporavkom i povratkom stranca žrtve trgovine ljudima (u daljem tekstu: žrtva trgovine).

Član 2.

(Upotreba roda)

Svi izrazi u ovom Pravilniku dati u jednom gramatičkom rodu se odnose bez diskriminacije i na muškarce i na žene.

Član 3.

(Upotreba termina)

U smislu ovog Pravilnika:

(a) "**Trgovina ljudima**" znači vrbovanje, prijevoz, predaju, skrivanje ili prihvatanje osoba, uz primjenu prijetnje ili sile ili drugih oblika prinude, otmice, prevare, obmane, zloupotrebe ovlasti ili osjetljivog položaja ili uz davanje ili primanje novčanih sredstava ili drugih koristi radi dobijanja pristanka osobe koja ima nadzor nad drugom osobom, a u svrhu njezina iskorištavanja.

Iskorištavanje, u najmanju ruku, uključuje iskorištavanje prostitucije drugih osoba ili druge oblike seksualnog iskorištavanja, prisilni rad ili pružanje usluga, ropstvo ili ropstvu slične odnose, služenje ili odstranjivanje tjelesnih organa ili kakvo drugo iskorištavanje.

(b) Pristanak žrtve "trgovine ljudima" na planirano iskorištavanje navedeno u tački a) ovog člana nevažan je u slučajevima u kojima je primijenjeno bilo koje od sredstava navedenih u tački a).

(c) Vrbovanje, prijevoz, premještaj, skrivanje ili prihvatanje djeteta u svrhu iskorištavanja smatra se

"trgovinom ljudima" čak i ako ne uključuje sredstva navedena u tački a) ovog člana.

(d) "**Dijete**" je stranac mlađi od osamnaest godina.

(e) "**Žrtva**" je svaka fizička osoba koja je postala predmetom trgovine ljudima u smislu definicije iz tačke a) ovog člana. Osoba za koju postoje osnovi sumnje da se radi o žrtvi trgovine tretira se kao žrtva trgovine do donošenja odluke nadležnog organa.

(f) "**Posebni tretman djeteta**" podrazumijeva osiguranje smještaja na sigurno mjesto, poštivanje mišljenja djeteta, pravo na povjerljivost i diskreciju, pravo na informaciju, efikasno vođenje postupka odnosno procjenu pojedinačnog slučaja, pronalaženje i primjenu trajnog rješenja, uz poštivanje najboljeg interesa djeteta.

(g) Organi u postupanju su: organizacione jedinice Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ministarstvo), Služba za poslove sa strancima (u daljem tekstu: Služba), Granična policija Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Granična policija), tužilaštva, policijski organi u BiH, inspekcijски organi i nadležni organi socijalne zaštite.

Član 4.

(Zaštita privatnosti i identiteta žrtve trgovine)

(1) U cilju osiguranja zaštite privatnosti i identiteta žrtve trgovine, u svim postupcima obavezna je primjena zakona i drugih propisa o zaštiti ličnih podataka.

(2) U cilju zaštite identiteta žrtve trgovine Ministarstvo uspostavlja evidenciju o strancima žrtvama trgovine kojima je odobren boravak u BiH, usaglašenu sa zakonima i drugim propisima o zaštiti ličnih podataka, te omogućava pristup podacima osobama ovlaštenim za korištenje tih podataka.

(3) Vrste podataka, procedure unosa, obrade, pristupa, kontrole, korištenja, čuvanja i brisanja podataka o strancima žrtvama trgovine iz stava (2) ovog člana, kao i druge odredbe bitne za funkcioniranje "Evidencije o strancima žrtvama trgovine ljudima" propisuje instrukcijom ministar sigurnosti.

Član 5.

(Odredba o nekažnjavanju)

Organi u postupanju neće pokretati postupke protiv žrtve trgovine zbog nezakonitog ulaska ili prisustva u zemlji ako su ove radnje izvršene u direktnoj vezi s trgovinom ljudima.

Član 6.

(Zabrana diskriminacije)

Zabranjena je diskriminacija žrtve trgovine po bilo kojoj osnovi, kao što su: rod odnosno spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili društveno porijeklo, povezanost sa nacionalnom manjinom, imovinsko stanje, status koji se stiče rođenjem ili drugi status.

II. PRIHVAT I SMJEŠTAJ ŽRTAVA TRGOVINE

Član 7.

(Identifikacija i prihvata žrtve trgovine)

(1) Organi u postupanju su dužni da sa strancem za kojeg postoje osnovi sumnje da se radi o žrtvi trgovine postupaju kao sa žrtvom trgovine sve dok postoje navedeni osnovi sumnje.

(2) U postupku identifikacije žrtve trgovine nadležni organi su dužni da cijene sljedeće pokazatelje:

- samoidentifikaciju,
- mjesto i uslove gdje je stranac potencijalna žrtva trgovine pronađen,
- ograničenje lične slobode,
- psiho-fizičko stanje osobe,
- dob osobe, posebno ako su osobe u dobi do 18 godina,
- način i svrhu ulaska u Bosnu i Hercegovinu,
- status, kretanje i boravak osobe u Bosni i Hercegovini,
- posjedovanje putne isprave,
- posjedovanje finansijskih sredstava i
- druge okolnosti relevantne za pravilnu identifikaciju.

Član 8. (Obaveza organa u postupanju)

Organi u postupanju u slučaju postojanja osnovna sumnje da se radi o žrtvi trgovine - strancu dužni su bez odlaganja pismeno obavijestiti organizacionu jedinicu Službe, a u cilju osiguranja prihvata i smještaja.

Član 9. (Obavljanje intervjua)

(1) Inspektor za strance organizacione jedinice Službe u mjestu gdje je zatečen stranac za kojeg postoje osnovi sumnje da je žrtva trgovine obavlja intervju uz prethodno upoznavanje stranca s pravima i obavezama utvrđenim Zakonom o strancima (u daljem tekstu: Zakon), kao i o mogućnosti korištenja neovisne pravne pomoći u svim fazama postupka, te o pravu da tok postupka prati na jeziku koji razumije, što se konstatira zapisnikom.

(2) Ukoliko se radi o djetetu, a za koje postoje osnovi sumnje da je žrtva trgovine, inspektor za strance organizacione jedinice Službe je dužan obaviti intervju u prisustvu predstavnika iz nadležnog organa uprave za poslove socijalne zaštite.

(3) Inspektor za strance organizacione jedinice Službe prilikom obavljanja intervjua utvrđuje činjenice iz člana 7. ovog Pravilnika.

(4) Organizaciona jedinica Službe istovremeno je obavezna dostaviti odgovarajuću informaciju nadležnom tužilaštvu uz osiguranje povjerljivosti izvora informacije.

Član 10.

(Smještaj, postupak i nadležnost za smještaj žrtve trgovine)

(1) U cilju osiguranja adekvatnog i sigurnog smještaja žrtve trgovine Ministarstvo u skladu s članom 117. stav (1) Zakona osniva centar za smještaj žrtava trgovine ljudima (u daljem tekstu: sklonište) i u skladu s članom 117. stav (4) Zakona vrši nadzor nad radom navedene specijalizovane ustanove za prihvaćanje stranaca.

(2) Ministarstvo može potpisati protokol o saradnji s nevladinom organizacijom (u daljem tekstu: NVO) o korištenju kapaciteta NVO-a kao skloništa za smještaj i zbrinjavanje žrtava trgovine, kojim se uređuju međusobna prava i obaveze uz poštivanje odredbi ovog Pravilnika.

(3) Organizaciona jedinica Službe, nakon obavljenog intervjua, a uz pisanu saglasnost stranca za kojeg postoje osnovi sumnje da je žrtva trgovine i uz konsultacije s tužiocem, stranca smješta u sklonište radi pružanja pomoći i zaštite, te radi sprječavanja njegovog daljeg iskorištavanja ili zlostavljanja. Po pisanom nalogu tužioca, organizaciona jedinica Službe je dužna izvršiti smještaj u sklonište stranca za kojeg postoje osnovi sumnje da je žrtva trgovine.

(4) Smještaj žrtve trgovine u sklonište vrši organizaciona jedinica Službe uz pismeni zahtjev upućen Upravi skloništa, a kopiju zahtjeva dostavlja Ministarstvu. Ukoliko žrtvu trgovine smjesti organizaciona jedinica Službe koja nije nadležna po mjestu lokacije skloništa, dužna je odmah o tome obavijestiti organizacionu jedinicu Službe gdje se nalazi sklonište i dostaviti kompletnu dokumentaciju, te je ista nadležna za dalje postupanje.

(5) Ukoliko se dob stranca ne može utvrditi sa sigurnošću, a postoje razlozi za vjerovanje da se radi o djetetu, isti se tretira kao dijete sve do potvrđivanja njegove starosne dobi. Prema toj osobi se poduzimaju sve posebne propisane mjere u cilju zaštite najboljeg interesa djeteta, te se obavještava mjesno nadležni općinski organ uprave za poslove socijalne zaštite u cilju osiguranja privremenog staratelja.

(6) Uprava skloništa bez odlaganja dostavlja nadležnoj organizacionoj jedinici Službe i Ministarstvu informaciju o prijemu upućene osobe.

(7) Uprava skloništa osigurava osobama iz stava (3) ovog člana uživanje svih prava propisanih članom 15. ovog Pravilnika.

Član 11.

(Status zaštićene osobe - rok za oporavak i razmišljanje)

(1) Stranac za kojeg postoje osnovi sumnje da je žrtva trgovine, od dana smještaja u sklonište stiče status zaštićene osobe na period od 30 dana od datuma prijema u sklonište, što se smatra vremenom oporavka i razmišljanja da bez uticaja počinilaca krivičnih djela i na osnovu potpunih informacija donese odluku hoće li sarađivati sa nadležnim organima u BiH radi istrage u otkrivanju i procesuiranju krivičnog djela trgovine ljudima.

(2) Prema strancu za kojeg postoje osnovi sumnje da je žrtva trgovine i koji je u statusu zaštićene osobe, neće se pokretati i/ili izvršavati mjera protjerivanja iz BiH.

(3) Status zaštićene osobe ne dovodi u pitanje radnje koje provode nadležni organi u primjeni zakonskih odredbi, a posebno u postupku provođenja istrage u otkrivanju i procesuiranju krivičnog djela trgovine ljudima.

(4) Status zaštićene osobe može prestati ako nadležni organi utvrde da je žrtva trgovine, aktivno, dobrovoljno i na vlastitu inicijativu obnovila kontakte s počiniocima krivičnog djela trgovine ljudima ili zbog razloga povezanih s javnim poretkom ili sigurnosti BiH ili ako se utvrdi da je status zaštićene osobe neosnovan.

(5) U slučaju prestanka statusa zaštićene osobe na stranca se primjenjuju odredbe Zakona.

Član 12.

(Podnošenje zahtjeva za privremeni boravak i nadležnost za rješavanje)

(1) Stranac - žrtva trgovine ako nema reguliran boravak na teritoriji Bosne i Hercegovine, u periodu u kojem uživa status zaštićene osobe nadležnoj organizacionoj jedinici Službe podnosi zahtjev za odobrenje privremenog boravka iz humanitarnih razloga, a za dijete žrtvu trgovine zahtjev podnosi njegov zakonski zastupnik ili staratelj.

(2) Nadležna organizaciona jedinica Službe podnosi zahtjev iz stava (1) ovog člana izdaje potvrdu u skladu s članom 83. stav (2) Zakona.

(3) Postupak za odobrenje/produženje privremenog boravka provodi i rješenje donosi nadležna organizaciona jedinica Službe, cijeneći dokaze, činjenice i okolnosti iznesene u zahtjevu za privremeni boravak, ocjenu organa pred kojim se vodi postupak ili preporuku drugog nadležnog organa ili nalaz specijaliste medicinske struke odgovarajuće zdravstvene ustanove o potrebi liječenja ili oporavka. Doneseno rješenje se dostavlja i Ministarstvu.

Član 13.

(Odobrenje/produženje privremenog boravka iz humanitarnih razloga)

(1) Žrtvi trgovine može se odobriti privremeni boravak iz humanitarnih razloga u skladu s članom 58. stav (2) tačka a) a u vezi s članom 58. stav (8) Zakona s ciljem:

a) pružanja zaštite i pomoći u oporavku i povratku u državu porijekla ili državu uobičajenog boravka ili u državu koja ga prihvća, ili

b) pružanja zaštite i pomoći ako je njihov boravak potreban zbog saradnje s nadležnim organima radi istrage u otkrivanju i procesuiranju krivičnog djela trgovine ljudima.

(2) Privremeni boravak iz humanitarnih razloga po osnovu pružanja pomoći u oporavku i povratku iz stava (1) tačka a) ovog člana, može biti odobren ukoliko je u skladu s članom 59. Zakona:

a) specijalista medicinske struke odgovarajuće zdravstvene ustanove izdao preporuku o neophodnosti liječenja ili oporavka, ili

b) organ/organizacija koja vodi postupak povratka u državu porijekla ili državu uobičajenog boravka ili u državu koja je prihvća, izdala preporuku o potrebnom vremenu za pripremu realizacije povratka.

(3) Privremeni boravak iz humanitarnih razloga po osnovu saradnje s nadležnim organima iz stava (1) tačka b) ovog člana, može biti odobren ukoliko je u skladu s članom 59. Zakona:

a) nadležno tužilaštvo izdalo preporuku o neophodnosti boravka žrtve trgovine na teritoriji BiH radi istrage u otkrivanju i procesuiranju krivičnog djela trgovine ljudima, i

b) žrtva trgovine dala pisanu izjavu o jasnoj namjeri da sarađuje s nadležnim organima.

(4) Privremeni boravak iz humanitarnih razloga iz stava (1) ovog člana odobrava se na period najduže do šest mjeseci i može se produžiti pod istim uslovima pod kojima je boravak odobren.

(5) Stranac - žrtva trgovine dužan je zahtjev za produženje privremenog boravka iz humanitarnih razloga podnijeti nadležnoj organizacionoj jedinici Službe najkasnije 15 dana prije isteka perioda odobrenog boravka.

(6) Žrtvi trgovine kojoj je odobren/produžen privremeni boravak iz humanitarnih razloga, a koja nema važeću putnu ispravu, nadležna organizaciona jedinica Službe izdaje potvrdu o identitetu u skladu s članom 58. stav (9) Zakona i članom 34. st. (3) i (4) Pravilnika o ulasku i boravku stranaca.

(7) Žrtvi trgovine može se zahtjev za odobrenje/produženje privremenog boravka iz humanitarnih razloga koji je propisan članom 58. stav (2) tačka a) Zakona odbiti, ukoliko nisu ispunjeni uslovi iz člana 59. Zakona i st. (2) i (3) ovog člana.

(8) Zahtjev za odobrenje/produženje privremenog boravka iz humanitarnih razloga odbija se žrtvi trgovine ako prisustvo stranca u BiH predstavlja prijetnju javnom poretku ili sigurnosti BiH.

Član 14.

(Otkaz privremenog boravka iz humanitarnih razloga)

(1) Privremeni boravak iz humanitarnih razloga odobren na osnovu člana 13. stav (1) ovog Pravilnika može se otkazati u skladu s članom 96. stav (1) tačka l) i n) Zakona, i to u sljedećim slučajevima:

a) ako je osoba kojoj je odobren boravak aktivno, dobrovoljno i na vlastitu inicijativu obnovila kontakte s osobama osumnjičenim za počinjenje krivičnih djela trgovine ljudima, a na osnovu informacije dostavljene od policijskih organa, Granične policije, centara za socijalni rad ili uprave skloništa i uz pribavljenu saglasnost nadležnog tužilaštva, ili

b) ako nadležni organ smatra da saradnja žrtve nije iskrena ili da izjava žrtve nije utemeljena, a na osnovu preporuke nadležnog tužilaštva, ili

c) ako žrtva prestane sarađivati, a na osnovu preporuke nadležnog tužilaštva, ili

d) ako nadležni organi odluče prekinuti postupak, a na osnovu preporuke nadležnog tužilaštva, ili

e) zbog razloga koji se odnosi na zaštitu javnog poretka ili sigurnosti BiH.

(2) Postupak otkaza privremenog boravka iz stava (1) ovog člana, provodi i rješenje donosi nadležna organizaciona jedinica Službe, a doneseno rješenje se dostavlja i Ministarstvu.

III. POMOĆ ŽRTVAMA TRGOVINE

Član 15.
(Prava žrtve trgovine)

(1) U cilju osiguranja posebne zaštite i pomoći žrtvi trgovine u vezi s prihvatom, oporavkom i povratkom, žrtvi trgovine koja je smještena u sklonište se osigurava:

- adekvatan i siguran smještaj,
- pristup hitnoj medicinskoj zaštiti,
- psihološka pomoć,
- informiranje o pravnom statusu,
- pravna pomoć u postupku ostvarivanja statusnih pitanja,
- pristup tržištu rada pod uslovima koji se primjenjuju prema strancu,
- pristup profesionalnoj obuci i edukaciji,
- informiranje o mogućnostima i postupku repatrijacije i povratka, i
- informiranje o načinu pristupa diplomatsko-konzularnim predstavništvima države porijekla ili države uobičajenog boravka.

(2) Dijete koje ima odobren privremeni boravak kao žrtva trgovine pored utvrđenih prava iz stava (1) ovog člana ima i pristup obrazovanju.

(3) Nadležni organi, u osiguranju prava iz ovog člana, vode računa o dobi, spolu i specijalnim potrebama žrtve, posebno obrađujući pažnju na specifične potrebe djece, uključujući adekvatan smještaj, obrazovanje i brigu.

(4) Pomoć žrtvi trgovine iz ovog člana mogu osiguravati nevladine organizacije koje imaju zaključen protokol o saradnji s Ministarstvom.

Član 16.
(Adekvatan i siguran smještaj)

(1) Osoba za koju postoje osnovi sumnje da se radi o žrtvi trgovine, smješta se u sklonište radi pružanja pomoći i zaštite, te radi sprječavanja njenog daljeg iskorištavanja ili zlostavljanja.

(2) Osoba smještena u sklonište za koju se utvrdi da je žrtva trgovine ukoliko podnese zahtjev za azil u Bosni i Hercegovini, u skladu s odlukom organizacione jedinice Ministarstva koja provodi postupak azila, može ostati u skloništu dok se ne donese pravosnažna odluka o podnesenom zahtjevu za azil u skladu s članom 41. Zakona o azilu. Na sve informacije o postupku po zahtjevu za azil se primjenjuju odredbe zaštite podataka propisane članom 17. Zakona o azilu.

(3) Uprava skloništa omogućava nadležnim organima poduzimanje zakonom propisanih radnji i u skloništu, a u vezi gonjenja i kažnjavanja organizatora trgovine ljudima na način koji neće ugroziti prava i zaštitu žrtve trgovine ili je dodatno traumatizirati. Navedene radnje mogu se poduzimati i uz prisustvo pravnog savjetnika žrtve trgovine i/ili osobe koja pruža psihološku

potporu žrtvi.

(4) Zaštita objekata skloništa osigurava se shodno zakonskim propisima.

(5) Žrtva trgovine s odobrenim privremenim boravkom može, uz potpisanu izjavu da na vlastitu odgovornost napušta sklonište, napustiti sklonište uz poštivanje kućnog reda skloništa. Oblik i sadržaj izjave iz ovog stava propisan je u vidu Obrasca broj 1. koji je sastavni dio ovog Pravilnika.

(6) Žrtva trgovine s odobrenim privremenim boravkom može, uz potpisanu izjavu da na vlastitu odgovornost napušta smještaj u skloništu, napustiti smještaj u skloništu uz predocjenje prijave adrese boravišta. Oblik i sadržaj izjave iz ovog stava propisan je u vidu Obrasca broj 2. koji je sastavni dio ovog Pravilnika.

(7) Obrascu broj 1. i 2. žrtva trgovine potpisuje uz prisustvo pravnog savjetnika i ovlaštene osobe skloništa. Uprava skloništa propisani obrazac bez odlaganja dostavlja nadležnoj organizacionoj jedinici Službe, koja je dužna kopiju istih dostaviti nadležnom tužilaštvu i Ministarstvu.

Član 17. (Zdravstvena zaštita)

(1) Tokom boravka u skloništu žrtva trgovine ima pravo na hitnu medicinsku zaštitu.

(2) Ministarstvo može zaključiti ugovore sa zdravstvenim ustanovama prema mjestu lokacije skloništa u cilju osiguranja zdravstvene zaštite iz stava (1) ovog člana.

(3) Ako se smještaj i zbrinjavanje žrtve trgovine vrši u NVO-u, žrtvi trgovine se zdravstvena zaštita osigurava u obimu utvrđenom zakonom, na način utvrđen protokolom između Ministarstva i NVO-a.

(4) U periodu odobrenog privremenog boravka u BiH žrtva trgovine koja u skladu s članom 16. stav (6) ovog Pravilnika boravi izvan skloništa, zdravstvenu zaštitu može ostvariti u skloništu NVO-a s kojim Ministarstvo ima potpisan protokol o saradnji.

Član 18. (Informiranje i pravno savjetovanje)

U skloništu žrtva trgovine ima pravo na informiranje i pravno savjetovanje o svojim pravima i obavezama, na jeziku koji razumije.

Pravno savjetovanje se osigurava putem službe ili organizacije za besplatnu pravnu pomoć s kojima Ministarstvo ima potpisan protokol o pružanju besplatne pravne pomoći.

IV. REPATRIJACIJA I POVRATAK

Član 19. (Postupak povratka)

(1) Nadležna organizaciona jedinica Službe priprema i pokreće prema Službi zahtjev za realizaciju povratka žrtve trgovine u državu porijekla ili državu uobičajenog boravka ili u državu koja ga prihvata. Služba u saradnji s Ministarstvom i Ministarstvom vanjskih poslova

realizira postupak povratka.

(2) Postupak povratka može se realizirati uz pomoć i saradnju s Međunarodnom organizacijom za migracije (IOM) ili NVO-om, što se regulira protokolima o saradnji s Ministarstvom.

(3) Realizator povratka žrtve trgovine je odgovoran da povratak bude dobrovoljan, siguran i dostojanstven. Izvještaj o realiziranom povratku dostavlja se Ministarstvu.

(4) Detaljne procedure dobrovoljnog povratka žrtve trgovine, propisuje instrukcijom ministar sigurnosti.

V. ZAŠTITA DJECE

Član 20. (Posebna zaštita djeteta)

(1) Sva djeca u smislu definicije iz ovog Pravilnika imaju pravo na specijalni tretman i zaštitu.

(2) Dijete koje nije državljanin Bosne i Hercegovine uživa ista prava na brigu i zaštitu kao i djeca koja su državljani Bosne i Hercegovine.

(3) Tokom provođenja postupka smještaja djeteta u sklonište nadležna organizaciona jedinica Službe obavještava organ uprave nadležan za poslove socijalne zaštite, u mjestu gdje se sklonište nalazi o potrebi imenovanja staratelja koji je u obavezi zastupati interese djeteta u postupku do nalaženja trajnog rješenja.

(4) Nadležni organi su dužni informirati imenovanog staratelja o svim pitanjima od interesa za dijete žrtvu trgovine koji će biti pozvan zastupati interes djeteta u svim fazama postupka.

(5) Sve aktivnosti nadležnih organa moraju biti poduzete u najboljem interesu djeteta što podrazumijeva da svaka aktivnost mora biti poduzeta uz najveću brigu i zaštitu koja je prijeko potrebna za dobrobit djeteta, uzimajući u obzir prava i obaveze njegovih roditelja, staratelja ili drugih pojedinaca koji su pravno odgovorni za dijete, kao i mišljenje djeteta koje se cijeni prema uzrastu i dobi djeteta.

(6) Svi postupci kojima se razmatraju prava i interesi djeteta žrtve trgovine moraju se poduzimati s najvećim stepenom hitnosti i efikasnosti. Sve mjere moraju biti poduzete u cilju zaštite privatnosti i identiteta djeteta žrtve trgovine. Identitet i podaci koji omogućavaju identifikaciju djeteta žrtve trgovine neće biti javno objavljeni putem medija ili na bilo koji drugi način, osim u izuzetnim slučajevima u cilju lakšeg pronalaska članova porodice ili da se na drugi način osigura najbolji interes djeteta.

(7) Ako se ne može sa sigurnošću odrediti dob žrtve trgovine, a postoje razlozi koji navode da je žrtva trgovine dijete, s takvom osobom postupa se s pretpostavkom da je žrtva - dijete.

Član 21. (Smještaj djeteta u sklonište)

(1) Uvažavajući najbolji interes djeteta, organizaciona jedinica Službe uz saglasnost staratelja je dužna bez odlaganja smjestiti u sklonište dijete - stranca bez pratnje roditelja ili staratelja,

ako postoji opravdana sumnja da se radi o žrtvi trgovine.

(2) Djeca se smještaju, ako je moguće, u posebna odjeljenja skloništa namijenjena djeci i odvojeno od odraslih osoba smještenih u sklonište i ukoliko to nije u suprotnosti s najboljim interesom djeteta.

(3) Dijete smješteno u sklonište uživa sva prava koja uživaju žrtve trgovine, kao i posebna prava koja mu pripadaju kao djetetu, a u skladu sa zakonima Bosne i Hercegovine i međunarodnom Konvencijom o pravima djeteta.

(4) Dijete ostaje u skloništu sve dok se ne završi postupak provjere podataka i uspostavljanja kontakta s nadležnim organom države porijekla odnosno roditeljem ili ovlaštenim starateljem, te dok se u skladu sa zakonom i ovim Pravilnikom ne osigura siguran povratak djeteta.

Član 22. (Povratak djeteta)

(1) Dijete žrtva trgovine koje nije državljanin Bosne i Hercegovine ima pravo na povratak u državu porijekla ili uobičajenog boravka ili u državu koja ga prihvća.

(2) Realizator povratka dužan je osigurati proceduru povratka koja osigurava da dijete bude primljeno u državu porijekla ili uobičajenog boravka ili u državu koja ga prihvća od strane člana nadležnog organa koji se bavi zaštitom djece, i/ili djetetovog roditelja ili zakonitog staratelja.

(3) Staratelj, uz pomoć Službe i drugih nadležnih državnih organa započinje proces pribavljanja dokumentacije i informacija iz države djetetovog porijekla ili uobičajenog mjesta boravka kako bi se izvršila procjena rizika i sigurnosti, nakon čega se donosi odluka o tome da li ponovo spojiti dijete s njegovom porodicom i/ili ga vratiti u državu porijekla ili uobičajenog boravka ili u državu koja ga prihvća, cijeneći najbolji interes djeteta.

(4) Dijete žrtva trgovine neće biti vraćeno u državu porijekla ili uobičajenog boravka ili u državu koja ga prihvća ako postoji opravdana sumnja, a nakon procjene rizika i sigurnosti, da postoje razlozi da povratak djeteta ugrožava njegovu sigurnost ili sigurnost članova njegove porodice.

(5) Postupak povratka može se realizirati uz pomoć i saradnju s Međunarodnom organizacijom za migracije (IOM) ili NVO-om, što se regulira protokolima o saradnji s Ministarstvom.

(6) Realizator povratka djeteta žrtve trgovine je odgovoran da povratak bude u najboljem interesu djeteta, siguran i dostojanstven. Izvještaj o realiziranom povratku se dostavlja Ministarstvu.

(7) Detaljne procedure dobrovoljnog povratka djeteta žrtve trgovine, propisuje instrukcijom ministar sigurnosti.

VI. TROŠKOVI SMJEŠTAJA, OPORAVKA I POVRATKA

Član 23. (Troškovi smještaja, oporavka i povratka žrtve trgovine)

Troškovi smještaja, oporavka i povratka se osiguravaju u budžetu institucija Bosne i Hercegovine, budžetima nadležnih entitetskih ministarstava i budžetu Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, a mogu se osiguravati i iz drugih izvora kao što su donacije, projekti, programi vladinih i nevladinih domaćih i inostranih organizacija koji se usaglašavaju s Ministarstvom.

VII. PRIJELAZNE ODREDBE

Član 24. (Zaštita prava)

Nijedna odredba iz ovog Pravilnika ne utiče na prava, obaveze i odgovornosti organa vlasti Bosne i Hercegovine koje proističu iz domaćeg zakonodavstva, međunarodnog humanitarnog prava i ljudskih prava, a posebice, gdje je to relevantno, Konvencije o statusu izbjeglica iz 1951. godine i njenog Protokola iz 1967. godine, te načela *non-refoulement-a* u njima sadržanog.

Član 25. (Prestanak važenja propisa)

Danom stupanja na snagu ovog Pravilnika prestaje važiti Pravilnik o zaštiti stranaca žrtava trgovine ljudima ("Službeni glasnik BiH", broj 49/13).

Član 26. (Stupanje na snagu Pravilnika)

Ovaj Pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

Broj 06-02-1-7796/15
14. oktobra 2016. godine
Sarajevo

Ministar
Dragan Mektić, s. r.